

[Svend Auken]

Men finansloven er ikke kun uretfærdig og uoverskuelig, den er også ustabil. Flertallet bag de enkelte poster er skrøbeligt, og regeringen har ikke engang krævet, at Fremskridtspartiet som finanslovsforligsparti skal stemme for den finanslov, der er resultatet af forliget.

Finansloven bliver nu vedtaget af et mindretal i Folketinget, og dens tilblivelse er præget af konfrontationspolitik og tvangsprægede ideologiske meldinger mod selve velfærdssamfundets idé.

Finansloven løser ingen reelle problemer; til gengæld skabes der nye. Danmark trænger til stabilitet, men regeringen valgte at løse sine egne problemer i stedet for samfundets; derfor kan hverken arbejdsmarkedet eller erhvervslivet regne med en stabil politisk situation i Danmark. Vi vil hoppe fra krise til krise alt efter humøret i folketingsgruppen i Fremskridtspartiet som følge af, at regeringen foretrækker at føre eventyrpolitik til højre frem for samarbejds politik hen over midten.

Socialdemokratiet er blevet bebrejdet, at vi bærer finansloven igennem. Det er noget sludder. Vi har ikke lod eller del i denne finanslov. Derimod er det sandt, at der sker et misbrug af Socialdemokratiets beslutning fra sidste juni om, at vi ikke ved at stemme imod finansloven skulle være med til at fremkalde et tredje folketingsvalg inden for 18 måneder. Vi havde valg både i september 1987 og i maj 1988; Danmark trænger ikke til flere folketingsvalg, og det meddelte vi allerede i juni.

Denne klare melding har regeringspartierne misbrugt til at lave et forlig med Fremskridtspartiet om finansloven uden at kræve, at Fremskridtspartiet skulle stemme for gennemførelsen af den samme finanslov.

Når man ser på den økonomiske udvikling i Europa i øjeblikket, så er der både gode nyheder og dårlige nyheder. De gode nyheder stammer fra vore naboer og samhandelspartnere, de dårlige nyheder stammer fra Danmark.

I det meste af den vestlige verden er der i disse år en moderat højkonjunktur. Der er fremgang i job, i produktion, i levestandard. Virksomhederne investerer og omstiller sig for at klare sig i den stadig hårdere internationale konkurrence. Der er mange steder en glædelig ånd af samarbejde og nytænkning; overalt i Europa forbereder man sig til det indre marked i 1992. Det var de gode nyheder. De vedrører landene omkring os.

Så er der de dårlige nyheder. De vedrører Danmark. Her går det med en let omskrivning af statsministerens berømte ord ufattelig skidt. Gælden, der i begyndelsen af 1982 knap oversteg 120 mia. kr., er på 6-7 borgerlige regeringsår nået op over 300 mia. kr. eller sagt på en anden måde 300.000 mio. kr.

Samtidig er arbejdsløsheden på vej op, og mange frygter for, at Danmark trods opsvinget ude over Europa vil passere 300.000 ledige i løbet af de næste år.

Som bekendt fik Danmark en chance med opsvinget i 1983. Fra sin forgænger havde firkløverregeringen arvet en god international konkurrenceevne for danske virksomheder, og der var alle tiders chance for at gøre indhug både på gæld og arbejdsløshed. Men mulighederne blev i snæver borgerlig blokpolitik spildt på gulvet, og nu sidder vi midt i suppedasen med ødelagt konkurrenceevne, arbejdsløshed og rekordgæld og med en befolkning, der burde være optændt af at udvikle sit eget velfærdssamfund og klare sig i den stadig hårdere internationale konkurrence, men som i stedet er ved at synke ned i melankoli og modløshed.

Det er tankevækkende at sammenligne det konservativt styrede Danmark med det socialdemokratisk styrede Sverige. Sverige er beviset på, at netop et veludviklet velfærdssamfund trods et højt skattetryk med en moderne industri klarer sig bedre i den internationale konkurrence end nogen anden samfundsform i vores del af verden.

Sverige og Danmark er forskellige samfund, og vi kan ikke, og vi bør ikke kopiere Sverige. F.eks. bør vi ikke kopiere det dårlige i det svenske samfund, som regeringen lægger op til, nemlig at det skal koste penge at gå til læge. Svenskerne har på grund af denne og andre ordninger et langt dårligere primært sundhedssystem, end vi har.

Men vi har ret til som danskere at stille os selv det spørgsmål: Hvorfor skal vi danskere ikke klare os lige så godt som svenskerne? Jeg tror, vi kan, hvis vi vil. Det kræver nytænkning at klare den økonomiske og sociale udfordring. Det kræver evne og vilje til samarbejde. Det kræver, at befolkningen kan se, at de nødvendige ofre er retfærdige, og at de virker.

Der er ingen smutveje ud af det danske samfunds økonomiske morads. Alle midler må tages i anvendelse. I Socialdemokratiet taler vi